

FÜGGŐSÉGTÖRTÉNET

– *hangulatlíra Jozsif Brodskijnak*

B O Z S I K P É T E R

Bevallja magának vagy sem, tény:
véggépp függőségi viszonyba került a nyelvvel;
naponta belövi magát különféle mondatokkal.
Ma már meg se tudná mondani, hogyan is
kezdődött az egész. Először csak a szabad
versre kapott rá, s azt hitte – kezdetben
mindenki azt hiszi –, hogy ő más, hogy ő
bezzeg akármikor abba tudja hagyni. Az
ellenálláshoz meg szüksége volt valami szerre.
Mikor aztán szép lassan a rímre is rászokott,
és szonettekkel kezdett, ahogy ő mondta,
kísérletezni, s az egészet, mintegy *kísérőként*,
hígabb asszonánc-koktélokkal öblítette le,
akkor, de csakis akkor jött rá, késő, elveszett.
A haikukat, a két- és négysorosokat (itt tart
most) marokszámra zabálja, sőt, és ez már
a vég kezdete, néha még az egypercesekre
is ráviszi a szükség. Csak az eposzra
allergiás. Ha rátörne az *éhség*, akkor
se használná. Inkább a halál!
Kizárólag a mondatoknak él. Nők, feleség,
család, haza – mindez másodlagos. Csak a
versmondatok a valóság. Más világ! S bár
nem bódítanak, mint rég, ezek enyhítik leg-
jobban az *éhség* okozta szédülést. Szélütést
kéne kapni, mondogatja talán túl sokszor is.

Befejezné már ezt a viszonyt, de időbe telik,
míg összeállítja az aranylövethez szükséges
tökéletes formát.

1990. febr. 28.–márc. 5.

